

Arrest

nr. 189 841 van 18 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische (FYROM) nationaliteit te zijn, op 16 februari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 januari 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van (oud) artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die *loco* advocaat R. COLMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 29 juli 2003 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van (oud) artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging trof op 17 januari 2017 de beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard. Verzoekster werd hiervan op diezelfde dag in kennis gesteld. Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.07.2003 werd ingediend door.

H.(...), S.(...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

geboren te (...) op (...)

adres: (...), maar momenteel opgesloten in het penitentiair complex te Brugge

in toepassing van artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Mevrouw verklaart dat zij al het nodige doet om zich te integreren in de Belgische samenleving. Zij zou tal van contacten onderhouden met Belgen en met vreemdelingen die legaal in België verblijven. In het land van herkomst zou zij niemand meer hebben om op terug te vallen. Mevrouw verklaart zowel moreel als financieel afhankelijk te zijn van haar vriend, de heer F.(...) O.(...). Ze woont met mijnheer samen en ze wensen allebei in het huwelijk te treden. Mijnheer O.(...) schreef op 30.06.2003 een brief waarin hij verklaart zielsveel te houden van mevrouw H.(...). Mevrouw verklaart onder zware psychologische druk te staan en in behandeling te zijn voor depressie en hyperventilatie. Bij haar aanvraag werd een medisch attest toegevoegd van 24.06.2003 waarin staat dat mevrouw aan slaap- en angststoornissen lijdt en medicatie neemt waaronder Serlain en slaaptabletten. Mevrouw is werkbereid.

Mevrouw legt geen bewijzen voor dat zij goed geïntegreerd zou zijn in de Belgische samenleving wel integendeel. Mevrouw werd meerdere malen veroordeeld voor tal van diefstallen die zij pleegde op Belgisch grondgebied, reden waarvoor zij werd opgesloten in een Belgische gevangenis. Het strafblad van mevrouw bevindt zich in haar administratief dossier. Mevrouw huwde in 2004 met de heer F.(...) O.(...). Ze scheidden in 2009. Mijnheer O.(...) overleed in 2010. Uit haar administratief dossier blijkt dat mevrouw in 2014 en 2015 in de gevangenis bezoek kreeg van de heer A.(...) G.(...) E.(...), maar over de aard van de relatie is ons niets bekend. Mevrouw verklaarde in 2003 werkbereid te zijn, maar we vinden geen enkel spoor terug dat mevrouw ooit in België zou hebben gewerkt. De medische elementen die zij aanbracht, dateren van 2003. Over de actuele gezondheidstoestand is ons niets bekend. Sinds 2003 werden er geen actualisaties toegestuurd. Mevrouw verklaart niemand te hebben in Macedonië waarop zij zou kunnen terugvallen. Mevrouw bracht geen stukken aan waardoor wij zouden kunnen verifiëren wat er van deze verklaring aan is. Het is vrij onwaarschijnlijk dat zijn iets of niemand meer heeft in het land van herkomst waar zij een groot deel van haar leven opgroeide en doorbracht. Mevrouw legde eerder ongeloofwaardige verklaringen af met name met betrekking tot haar ex-echtgenote, de heer M.(...) B.(...), en hun twee kinderen, D.(...) en N.(...) H.(...). Mevrouw verklaarde tijdens haar tweede asielaanvraag dat zij in oktober 2002 in een brand omkwamen. In werkelijkheid blijken zij nog steeds in leven te zijn. Mevrouw verklaarde tijdens een verhoor door de politie in 2005 dat haar ex-man en hun kinderen in Duitsland verbleven. Mevrouw verklaarde tijdens haar tweede asielaanvraag een zus te hebben die in Macedonië verblijft: T.(...) die woonachtig was/ is te: (...). Gezien het ontbreken van integratie elementen, gezien het ontbreken van actuele stukken betreffende haar huidige gezondheidstoestand, gezien de leugenachtige verklaringen die ze aflegde met betrekking tot haar vraag om internationale bescherming, gezien haar strafrechtelijk verleden op Belgisch grondgebied waarvoor ze momenteel opgesloten werd in het penitentiair complex te Brugge, de handelingen die zij stelde die indruisen tegen het sociaal bewustzijn en de openbare rust en de ernst van de vele feiten waarmee ze materieel nadeel berokkende aan onschuldige derden, kan haar geen verblijfsmachtiging worden toegekend.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

2.2. Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen wijst de Raad op artikel 39/82, §3, tweede lid, van de vreemdelingenwet waarin wordt bepaald dat het opschrift van het verzoekschrift dient te vermelden dat hetzij een louter beroep tot nietigverklaring, hetzij een vordering tot schorsing samen met een beroep tot nietigverklaring wordt ingediend. Wanneer niets specifiek in de titel wordt vermeld, wordt het beroep geacht een louter beroep tot nietigverklaring te zijn. Aangezien verzoekster enkel “Verzoekschrift tot nietigverklaring” als titel heeft vermeld, kan de vordering enkel als een beroep tot nietigverklaring worden beschouwd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van de zorgvuldigheidsplicht, van het vertrouwensbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van het beginsel van de *fair-play* als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoekster stelt in haar enig middel het volgende:

"1.

Artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot afwijzing van het verzoek tot machtiging van verblijf stelt thans:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

2.

De motivering in de bestreden beschikking gaat volstrekt voorbij aan de volgende gegevens:

- *Dat verzoekster lijdt aan een ernstige psychische problematiek, waaronder paranoïde, depressie en hyperventilatie, slaap- en angststoornissen, met een gevoeligheid voor psychose;*
Dat verzoekster haar echtgenoot inmiddels overleden is haar problematiek geenszins ten goede is gekomen;
- *Dat deze problematiek thans de onderliggende factor is van de feiten die zij gepleegd heeft en de verklaringen die zij aflegt;*
- *Dat het gebrek aan recente medische stukken te wijten is aan voormelde problematiek, nu verzoekster niet kan instaan voor haar eigen administratie, en bijgevolg ook voor het overmaken van stukken;*
- *Dat verweerder op de hoogte was van haar verblijf in het penitentiair complex te Brugge en de medische verslagen van de psychiater en de PSD verbonden aan deze dienst kon opvragen;*
- *Dat hieruit de aannemelijkheid van verzoekster haar toestand overeenkomstig artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot afwijzing van het verzoek tot machtiging van verblijf meer dan afdoende zou blijken, nu er op heden geen behandeling voorhanden blijkt te zijn.*

3.

In de bestreden beslissing wordt thans geen blijk gegeven van een onderzoek naar of afweging van de huidige omstandigheden van verzoekster en haar gezondheidstoestand meer in het bijzonder.

*Derhalve is de bestreden beslissing d.d. 17/01/2017, gelet op de huidige gezondheidstoestand van verzoekster, onredelijk en disproportioneel, en bovendien niet afdoende gemotiveerd en schendt zij de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zijnde de zorgvuldigheidsplicht, het vertrouwensbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het beginsel van *fair-play*, proportionaliteit."*

Aan haar verzoekschrift voegt verzoekster het advies toe van het Openbaar Ministerie van 12 oktober 2016, een vonnis van de Strafvoueringsrechtbank van Gent van 9 november 2016, een attest van gevangenschap en een bevestiging van de griffie van het Penitentiair Complex van Brugge (Verzoekschrift, bijlagen 3-6).

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

3.3. Het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520).

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.5. Een schending van het beginsel van de *fair-play* vereist niet alleen onzorgvuldig optreden, maar bovendien dat hieraan moedwilligheid, opzet en kwade trouw ten grondslag ligt (RvS 21 november 2011, nr. 216.356; RvS 30 juni 2009 nr. 194.978; RvS 3 december 2007, nr. 177.513; RvS 14 juni 2007, nr. 172.261).

3.6. Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

3.7. Verzoekster citeert in haar middel het huidige artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat deze wetsbepaling niet dienstig wordt aangevoerd aangezien deze geen uitstaans heeft met de bestreden beslissing. In zoverre verzoekster zou willen aantonen dat haar situatie zou vallen onder huidig artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dient zij dit niet aan te voeren in het kader van een annulatiemiddel, maar dient zij een aanvraag in te dienen op grond van deze wetsbepaling.

3.8. De bestreden beslissing werd genomen op grond van het (oude) artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet. In deze wetsbepaling werd het volgende gesteld:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland.

In buitengewone omstandigheden kan die machtiging door de vreemdeling worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft; deze zendt ze over aan de Minister van Binnenlandse Zaken of aan diens gemachtigde. In dat geval zal ze in België worden afgegeven.”

Vreemdelingen die een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden wensen te bekomen moeten in beginsel hun aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor hun verblijfplaats of hun plaats van ophoud in het buitenland. (oud) artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet maakte op deze ontvankelijkheidsregel een uitzondering door te bepalen dat in *“buitengewone omstandigheden”* de verblijfsmachtiging kan aangevraagd worden bij de burgemeester van de plaats waar men verblijft. Indien de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De toepassing van (oud) artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.

3.9. Blijkens het administratief dossier diende verzoekster op 29 juli 2003 een aanvraag in bij de burgemeester van Wetteren om tot verblijf te worden gemachtigd. Verzoekster beriep zich in het kader van deze aanvraag, wat de gegrondheid ervan betreft, op dezelfde elementen als met betrekking tot de ontvankelijkheid, met name:

“Dat de door verzoekster aangevraagde machtiging enkel kan geschieden dan met het in acht nemen van buitengewone omstandigheden;

Dat verzoekster een zigeunerin is afkomstig uit Macedonië;

Dat zij het land van herkomst ontvluchtte o omwille van de discriminaties en de vernederingen/

*Dat zij asiel aanvraag begin dit jaar, doch afgewezen werd met een bevestigende beslissing van het C.G.V.S. dd. 18.07*2003;*

Dat indien zij dient terug te keren gevisieerd zal worden door Albanese maffia;

Dat de politieke situatie in het land van herkomst nog steeds niet gestabiliseerd is en vroeg of laat escaleren zal; Dat volgens experts het niet uitgesloten is dat dra een nieuwe Balkan-oorlog vanuit Macedonië beginnen zal;

Dat indien verzoekster dient teruggestuurd te worden zulks een inbreuk zou kunnen betekenen op art. 3 en 8 van het EVRM;

Dat dit een inbreuk op het gezinsleven zou kunnen uitmaken en een bedreiging voor verzoekster haar leven haar fysieke integriteit;

Dat niemand mag onderworpen worden aan een mensonterende behandeling;

Dat zulks ook één van de redenen is waarom verzoekster niet terugkeren kan naar het land van herkomst om aan de Belgische diplomatieke post een verblijfsmachtiging aan te vragen;

Dat verzoekster zich in een overmachtssituatie bevindt;

Dat indien zij dient terug te keren haar een mensonwaardig leven te wachten staat;

Dat verzoekster al het nodige doet om zich te integreren;

Dat zij tal van contacten onderhoudt met Belgen en vreemdelingen met een legaal verblijf in België,

Dat zij in het land van herkomst niemand meer heeft om op terug te vallen;

Dat zij zowel op moreel als op financieel vlak afhankelijk is van haar vriend, m.n. de Heer O.(...) F(...), geboren te (...) op (...)

Dat zij met deze man samenwoont op het hierboven vermeld adres; Dat beiden binnen afzienbare tijd in het huwelijk wensen te treden,"

Dat verzoekster bovendien onder zware psychologische druk staat;

Dat zij onder behandeling staat voor depressie en hyperventilatie;

Dat er door het Ministerie een belangenafweging dient te gebeuren en zij alzo dient te besluiten dat de nadelen van "buitengewone aard" zijn voor verzoeker wanneer hij dient terug te keren/ dat deze nadelen niet opwegen tegen de voorwaarden van art» -9.2;

Dat zij werkbereid is;

Dat om hoger uitééngesette redenen, er in casu alleszins sprake is van buitengewone omstandigheden (van o.a. humanitaire aard) zoals vermeld in de bepalingen van art. 9, 3e lid van de Wet van 15.12.1980;"

3.10. In de bestreden beslissing wordt geconcludeerd dat aan verzoekster geen verblijfsmachtiging kan worden toegekend op grond van de overwegingen dat zij niet concreet aantoonde dat zij goed geïntegreerd is, dat er geen indicaties zijn dat zij ooit in België zou hebben gewerkt, dat haar relatie met dhr. F. O. beëindigd werd, dat de medische elementen niet geactualiseerd werden, dat het onwaarschijnlijk is dat zij geen bindingen meer zou hebben in haar land van herkomst, dat zij leugenachtige verklaringen heeft afgelegd in het kader van haar asielaanvragen en dat zij criminele feiten heeft gepleegd ten nadele van onschuldige derden. Omwille van deze redenen wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk, doch ongegrond bevonden.

3.11. In haar middel gaat verzoekster nergens in op de concrete overwegingen van de bestreden beslissing, maar poneert zij hoofdzakelijk dat zou zijn voorbijgegaan aan haar psychische problematiek. In weerwil van verzoeksters bewering blijkt echter uit de bestreden beslissing dat wel degelijk rekening werd gehouden met "een medisch attest toegevoegd van 24.06.2003 waarin staat dat mevrouw aan slaap- en angststoornissen lijdt en medicatie neemt waaronder Serlain en slaaptabletten". De gemachtigde van de staatssecretaris wijst er echter op dat "(d)e medische elementen (...) dateren van 2003" waarna het volgende werd gesteld: "Over de actuele gezondheidstoestand is ons niets bekend. Sinds 2003 werden er geen actualisaties toegestuurd." Het komt geenszins onzorgvuldig of kennelijk onredelijk over om een aanvraag om machtiging tot verblijf in 2017 ongegrond te bevinden indien de medische situatie van de aanvrager sedert 2003 niet verder werd geactualiseerd. In haar middel beweert verzoekster dat het overlijden van haar ex-echtgenoot haar problematiek niet ten goede is gekomen en dat het gebrek aan actuele medische stukken en de strafrechtelijke feiten die zij heeft gepleegd eveneens te wijten zouden zijn aan deze problematiek.

3.12. De Raad wijst erop dat het in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf aan de aanvrager toekomt om het bestuur op de hoogte te houden van de actuele situatie. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij de stukken die zij thans als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlagen 3-6) aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris had onderworpen. De Raad mag hierop geen acht slaan aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2.982 (c)). Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt trouwens niet in dat het bestuur er steeds toe gehouden is bijkomende

stukken aan de betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en wanneer de betrokkene ook moet weten dat die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand betrekking hebben (RvS 12 maart 2013, nr. 222.809). Verzoekster kan dan ook niet redelijkerwijs van de gemachtigde van de staatssecretaris verwachten dat deze zich over haar actuele toestand zou gaan informeren bij de psychiater en de psychosociale dienst van het penitentiair complex te Brugge.

3.13. De motieven van de bestreden beslissing staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoekster toont niet aan dat bepaalde gegevens, al dan niet moedwillig, zouden zijn veronachtzaamd of dat er bepaalde rechtmatige verwachtingen in haren hoofde niet zouden zijn gehonoreerd. Er werd geen schending van het redelijkheids-, het evenredigheids-, het zorgvuldigheids-, of van het vertrouwensbeginsel en evenmin van het beginsel van de *fair-play* aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN